

Искочи звезда из ведра неба,
И лепа Смиља из белих двора,
Одби се бисер грана од јоргована,
И лепа Смиља од своје мајке.

36. Кад сватове задржавају.

Смиљина браћа пред коњма стоје,
Пред коњма стоје, за узду држе,
За узду држе, марамом машу,
Марамом машу на сунце јарко:
Лакше полакше, сунанце јарко,
Док нам се сеја с родом изљуби,
С родом изљуби, с мајком подели.

37. Младожењина мати изгледа сватове.

Излази пред двор Јовина мајко,
Па ти погледај том пољу равном,
Иде ли лепи Јова, води л' девојку,
Вије л' се алај барјак над милим кумом,
Игра ли коњ зеленко под младожењом,
Трепти ли сјајан бисер на милој снахи?

*38. Забринула се младожењина мати,
нема сватова.*

Забрину се лепог Јове мајка,
Сунце седе, мрак на земљу пада,